

Resolució 382/2020, de 23 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 217/2020

Administració reclamada: Consell Comarcal del Baix Penedès

Informació reclamada: Informes i factures relacionats amb una estafa.

Sentit de la resolució: Desestimació.

Resum: L'objecte i la finalitat de la protecció (conduir a bon terme les actuacions judicials que investiguen els fets que poden ser constitutius de delictes i determinar eventuales responsabilitats) semblen prou consistents per protegir degudament els interessos del CCBP i de les altres Administracions que hagin pogut ser víctimes de la mateixa o similar estafa. D'altra banda, l'entitat reclamant assenyala únicament com a motivació o finalitat de la Reclamació la seva voluntat de conèixer la magnitud de l'estafa de què hauria estat víctima el CCBP i l'àmbit afectat; doncs bé: la nota de premsa difosa pel mateix CCBP sobre aquest afer indica tant la magnitud de l'estafa, com l'àmbit del Consell Comarcal afectat (antecedent 10), la qual cosa permet afirmar que la finalitat de la Reclamació assenyalada per l'entitat reclamant ja hauria estat satisfeta per la difusió de la nota de premsa del Consell Comarcal, de manera que el seu accés a la informació sol·licitada tindria poca rellevància en relació amb la finalitat indicada. A la vista d'aquestes consideracions, i en aplicació del criteri de proporcionalitat establert legalment, cal concloure que és procedent aplicar el límit legal invocat i, en conseqüència, desestimar la Reclamació.

Paraules clau: Consell comarcal. Entitats veïnals. Informes. Factures. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Investigació d'infraccions penals. Ponderació.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 17 de maig de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 217/2020, presentada per una entitat ciutadana contra el Consell Comarcal del Baix Penedès (CCBP), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 5 d'abril de 2020 la persona reclamant demana la informació següent al CCBP: "Llegida l'acta de la junta de Govern del Consell Comarcal del Baix Penedès relatiu al numero d'expedient EXP. 68/2020 i vist que la secretaria del Consell Comarcal ha redactat un informe jurídic relatiu a aquest expedient demanem. 1. Una còpia de l'informe jurídic redactat per la secretaria del Consell Comarcal. 2. Una còpia de les factures que presumptament han sofert els delictes tipificats en els apartats del Codi Penal (Llei

Orgànica 10/1995) de les estafes (art. 248), de falsedat en documents privats (art. 395) i d'usurpació d'identitat d'altri (dit de l'estat civil, art. 401)".

3. L'11 de maig de 2020 el CCBP dona la resposta següent a la sol·licitud anterior: "En relació amb la informació sol·licitada, aquesta es troba entre les limitacions previstes en l'article 21 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Concretament, en el seu apartat 1.b que disposa que el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries. En l'actualitat, aquesta documentació roman sota investigació en seu judicial. No obstant això, s'aprecia la possibilitat de concedir un accés parcial a l'informe jurídic redactat per la Secretaria del Consell Comarcal, prèvia omisió de les dades que consten sobre l'esmentada investigació. D'acord amb el que disposa l'article 32 b) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, resolc: 1r. Denegar l'accés a les factures que presumptament han sofert els delictes tipificats en els apartats del Codi Penal (Llei Orgànica 10/1995) de les estafes (art. 248), de falsedat en documents privats (art. 395) i d'usurpació d'identitat d'altri (dit de l'estat civil, art. 401), d'acord amb l'art. 21.1.b de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. 2n. Permetre l'accés parcial a l'informe jurídic redactat per la Secretaria del Consell Comarcal, prèvia omisió de les dades que consten sobre la investigació i, per tant, traslladar a l'interessat aquest document juntament amb la notificació d'aquests acords.
4. La Reclamació presentada el 17 de maig de 2020 manifesta l'interès de l'entitat reclamant a la informació sol·licitada, que considera que és documentació pública sobre la base de l'article 8 LTAIPBG i perquè vol conèixer la magnitud econòmica de l'estafa de què hauria estat objecte el Consell Comarcal i l'àmbit al qual pertany.
5. El 27 de maig de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al CCBP i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana informació sobre si hi ha terceres persones afectades per la Reclamació.
6. El 27 de maig de 2020 la GAIP rep la documentació sol·licitada al CCBP. L'informe del Consell comarcal explica que la informació sol·licitada fa referència a una estafa de la què haurien resultat perjudicades el CCBP i altres administracions de la zona i que es trobaria en fase de diligències prèvies; argumenta que es desconeix la identitat de les persones responsables i que, per tant, no es pot descartar que facilitar a l'entitat reclamant la informació sol·licitada pugui perjudicar la investigació en curs; considera que per les

consideracions indicades i en aplicació de les previsions de l'article 21.1.b LTAIPBG i de l'article 301 de la Llei d'Enjudiciament Criminal (LECr), no és procedent facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada de les factures, si bé pot facilitar-li l'informe intern, d'acord amb un criteri de proporcionalitat. L'informe conclou el següent: "El coneixement del contingut d'un expedient judicial es reserva a les parts de manera exclusiva i no pot ser revelat a tercers aliens al procediment fins l'obertura del judici oral. El mandat legal -sense que calgui pronunciament del jutge- de guardar reserva, fa referència a que la instrucció és una fase molt primària del procés penal, en la qual es pretén reunir evidències per tal que l'òrgan competent jutgi sobre l'existència de delictes. Limitar el coneixement de les actuacions exclusivament a les parts evita judicis paral·lels i la difusió de dades sensibles per a la investigació i pels implicats. Cal no confondre aquest deure legal genèric de reserva, amb la declaració de secret de sumari a que fa referència l'art 302 de la dita LECr. El Consell Comarcal, com a part en el procés penal, està obligat a donar compliment a l'art 301 LECr i, conseqüentment, a guardar reserva. Es considera que la informació que s'ha donat al sol·licitant, ponderant el dret a la informació reconeguda a les lleis de transparència i bon govern, i el respecte degut a les investigacions judicials en curs, segurament ja dificultades per la situació de pandèmia que estem vivint, és l'adequat en aquest moment processal". La còpia de l'expedient facilitada inclou l'informe de Secretaria sol·licitat, del qual se n'han tibat els primers apartats, que suposadament faciliten dades personals i, eventualment, altres que el CCBP considera necessari protegir. La documentació del Consell comarcal facilita també el nom i les dades de contacte de les terceres persones afectades per la Reclamació.

7. El 28 de maig de 2020 la GAIP trasllada la Reclamació a les terceres persones afectades i les dóna 10 dies per formular-hi al·legacions. El 9 de juny de 2020 es produeix el rebuig automàtic de la notificació.
8. El 9 de juliol de 2020 l'entitat reclamant al·lega que el web del CCBP ha publicat la notícia de l'estafa de la que hauria estat víctima aquesta administració, motiu pel qual la informació sol·licitada hauria deixat de ser confidencial i no estaria justificat aplicar els límits invocats pel Consell comarcal.
9. El 10 de juliol de 2020 la GAIP trasllada les anteriors al·legacions al CCBP i li requereix que en el termini de 10 dies assenyali fins a quin punt la divulgació de la notícia al·legada per l'entitat reclamant pot deixar sense efectes la justificació dels límits aplicats.
10. El 21 de juliol de 2020 la GAIP rep les següents consideracions del CCBP: "En resposta al vostre requeriment de data 10 de juliol (RED 2020-E-RC-3344), referent a la Reclamació 21712020, que es tramita a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, us informo el següent: El dia 9 de juny, a la vista de l'interès i la repercussió del fet

que el Consell Comarcal del Baix Penedès havia estat víctima d'una estafa, es decideix subministrar als mitjans de comunicació informació genèrica sobre el tema amb la finalitat d'informar a la ciutadania de la situació que havia patit el Consell Comarcal i que se suma a la patida per altres administracions públiques, les quals també han aparegut als mitjans. Per contra, la informació que demana el Sr. xxxx és individualitzada en relació a factures concretes que no aporten res a la informació global i sí poden donar pistes que dificultin les investigacions policials. En cap cas, i tal com demana el Sr. xxxx, es van facilitar dades que puguin obstaculitzar o interferir en la investigació que duen a terme el cos del Mossos d'Esquadra i, ara també, el cos de delictes cibernètics de la Policia Nacional, ja que es tracta d'un delicte que abasta administracions públiques de tot l'Estat, on poden resultar compromesos serveis electrònics com el del registre de factures electròniques i el de transaccions bancàries on-line. Així mateix, us trametem la nota de premsa publicada pel Consell Comarcal, per tal que la Comissió avaluï si la informació divulgada deixa sense efectes els límits aplicats". Adjunta la nota de premsa que, entre altres dades, indica que el volum de l'estafa de la que hauria estat víctima el Consell comarcal és de 244.000 euros i que l'àmbit afectat seria el de manteniment de depuradores.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Valoració del dret de l'entitat reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada (còpia d'un informe de Secretaria del Consell Comarcal i de factures girades a aquesta entitat) és sens dubte informació pública, atesos els termes en els que defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, transcrit al fonament jurídic anterior. En conseqüència, i en aplicació d'allò previst pels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits que puguin justificar-ne la denegació. Els antecedents també posen de manifest que part d'aquesta informació (part de l'informe de Secretaria) ja ha estat facilitada a la persona reclamant, de manera que l'objecte de la Reclamació és obtenir la resta d'informació sol·licitada.

El CCBP invoca la concurrència del límit al dret d'accés a la informació pública de l'article 21.1.b LTAIPBG, segons el qual "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o

restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) b) la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries”. La concurrència del límit sembla inqüestionable, perquè efectivament hi hauria una investigació oberta en relació amb la infracció penal de la qual hauria estat víctima el CCBP, que afectaria també altres Administracions de l'Estat. Atesa aquesta concurrència, és procedent valorar què ha de prevaldre, si el dret d'accés a la informació pública de l'entitat reclamant, o la protecció brindada pel límit legal invocat; aquesta valoració s'ha de fer d'acord amb allò previst per l'article 22 LTAIPBG, segons el qual “1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

L'objecte i la finalitat de la protecció (conduir a bon terme les actuacions judicials que investiguen els fets que poden ser constitutius de delictes i determinar eventuales responsabilitats) semblen prou consistents per protegir degudament els interessos del CCBP i de les altres Administracions que hagin pogut ser víctimes de la mateixa o similar estafa. D'altra banda, l'entitat reclamant assenyalava únicament com a motivació o finalitat de la Reclamació la seva voluntat de conèixer la magnitud de l'estafa de què hauria estat víctima el CCBP i l'àmbit afectat; doncs bé: la nota de premsa difosa pel mateix CCBP sobre aquest afer indica tant la magnitud de l'estafa, com l'àmbit del Consell comarcal afectat (antecedent 10), la qual cosa permet afirmar que la finalitat de la Reclamació assenyalada per l'entitat reclamant ja hauria estat satisfeta per la difusió de la nota de premsa del Consell comarcal, de manera que el seu accés a la informació sol·licitada tindria poca rellevància en relació amb la finalitat indicada. A la vista d'aquestes consideracions, i en aplicació del criteri de proporcionalitat establert legalment, cal concloure que és procedent aplicar el límit legal invocat i, en conseqüència, desestimar la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de juliol de 2020, resol per unanimitat:

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Desestimar la Reclamació 217/2020, atesa la concurrència del límit de l'article 21.1.b LTAIPBG.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 217/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.